

2.2 În orice caz, este necesar, în vederea înțelegerii clauzei principale, în speță a IRPH, să se transmită sau să fie făcute publice informații privind următoarele fapte sau date ori o parte dintre acestea:

- (i) explicarea modalității de stabilire a ratei de referință, cu alte cuvinte comunicarea faptului că indicele respectiv include comisioanele și celelalte costuri ale dobânzii nominale, că este vorba despre o medie simplă neponderată, că profesionistul trebuia să știe și să transmită că se impunea aplicarea unei diferențe negative și că informațiile furnizate nu sunt publice, spre deosebire de celălalt indice uzual, Euribor;
- (ii) explicarea modului în care a evoluat indicele respectiv în trecut și în care ar putea evolua în viitor, prin comunicarea și publicarea unor grafice în care să se explice în mod clar și inteligibil pentru consumator evoluția acestei rate speciale, în raport cu Euribor, care este rata uzuală pentru împrumuturile cu garanție ipotecară?

2.3 În cazul în care Curtea statuează că revine instanței de trimitere sarcina de a examina caracterul abuziv al clauzelor contractuale și de a deduce toate consecințele în conformitate cu dreptul național, se solicită Curții să stabilească dacă nefurnizarea unor informații cu privire la toate aceste aspecte nu determină lipsa caracterului inteligibil al clauzei, întrucât aceasta nu este clară pentru consumatorul mediu, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, sau dacă omiterea lor ar presupune un tratament neloial din partea profesionistului și, prin urmare, dacă, în cazul în care consumatorul ar fi fost informat în mod corespunzător, nu ar fi acceptat aplicarea IRPH ca indice de referință pentru împrumutul său?

3) În cazul în care se declară nulitatea IRPH cajas, care dintre următoarele două consecințe, în lipsa unui acord între părți sau dacă acesta este mai prejudiciabil pentru consumator, ar fi conformă cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13:

- 3.1 revizuirea contractului, prin aplicarea unui indice substitutiv uzual, Euribor, întrucât este vorba despre un contract bazat în esență pe un interes pecuniar al entității, [care are calitatea de] profesionist;
- 3.2 neaplicarea dobânzii, cu unica obligație a împrumutătorului sau a debitorului de a rambursa capitalul împrumutat în termenele prevăzute?

⁽¹⁾ Indicele de referință pentru împrumuturile ipotecare.

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 16 ianuarie
2018 – A-PACK CZ, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Cauza C-127/18)

(2018/C 152/23)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurentă (reclamantă în primă instanță): A-PACK CZ, s.r.o.

Intimată (pârâtă în primă instanță): Odvolací finanční ředitelství

Întrebările preliminare

1) Articolul 90 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată poate fi interpretat, având în vedere principiul neutralității fiscale și principiul proporționalității, în sensul că permite statelor membre ca, pe cale de derogare, să stabilească condiții prin care, în anumite cazuri, să se excludă reducerea bazei de impozitare în caz de neplată totală sau parțială a prețului?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, legislația națională este contrară obiectivului articolului 90 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată dacă nu permite plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată să efectueze o rectificare a cuantumului taxei în situația în care a devenit exigibilă pentru o operațiune taxabilă față de un alt plătitor de taxă care a plătit doar în parte sau nu a plătit deloc pentru operațiune și care ulterior a încetat să mai aibă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată?

(¹) JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-164/18)

(2018/C 152/24)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano și G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neadoptarea, cel mai târziu până la 18 aprilie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 (¹), sau, în orice caz, prin nenotificarea actelor respective Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 51 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 61 964,32 EUR pe zi de întârziere, începând de la data pronunțării hotărârii prin care se declară neîndeplinirea obligației de a adopta sau, în orice caz, de a notifica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/23/UE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului a expirat la 18 aprilie 2016.

(¹) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-165/18)

(2018/C 152/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano și G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei